

Een boerenbedrijf opbouwen vanuit het niets lijkt onmogelijk, of eerlijk gezegd: financieel gezien compleet onaantrekkelijk. Maar wat moet je als je vanaf je tweede levensjaar al gefascineerd bent van de boerderij? Frank Brinkhaus (27) liet zich niet uit het veld slaan door financieel onaantrekkelijke plaatjes, maar vocht voor zijn boerentoeekomst. En, zoals we allemaal gezien hebben, met succes.

Frank Brinkhaus startte zijn eigen agrarische Van burger

Tekst: Ellen van den Manacker | Beeld: Linda Beelen

In het centrum van het Limburgse Horst groeide Frank op in een gezin met twee broers en zes pleegbroertjes en -zusjes. Het feit dat Frank al vanaf zijn tweede levensjaar riep dat hij boer wilde worden was verrassend. Verrassend gezien zijn vader een baan in de productie had en zijn moeder een kinderopvang aan huis runde. "Toen ik twee was speelde ik niet in de tuin, ik hielp mee met tuinieren. Ook was ik onder de indruk van alle beesten die we hadden: geiten, kippen, konijnen, cavia's en katten. De liefde voor een boerenbedrijf zat er al jong in", aldus Frank.

Onbetaalbaar?

De liefde voor een boerenbedrijf werd toegespitst op een liefde voor koeien. "Op mijn twaalfde ben ik gaan werken bij een koeienboer. Mijn droom was om later een eigen koeienbedrijf te starten." Het woord 'quotum' liet die droom in duigen vallen. "Quotum is niet te betalen met spaarcenten en een handtekening van de bank", vertelt Frank. "Ik ben toen

serieus gaan kijken naar een andere sector. Er moest meer zijn op deze wereld dan koeien en beesten. Ik kwam uit bij de koksopleiding. Uiteindelijk heb ik toch mijn hart gevolgd en ben ik een agrarische opleiding gaan volgen. Als kok moet je werken in de weekenden en met feestdagen. Dat moet ik nu natuurlijk ook, maar nu ben ik 's avonds om zeven uur klaar en heb ik het heft in eigen handen."

Verknocht aan geiten

In het eerste jaar van de vierjarige MAS moest Frank stagelopen bij twee verschillende bedrijven. "Mijn eerste, verplichte, stage heb ik gelopen in de varkenssector. Dat was leuk, maar niet mijn ding. In het tweede blok mochten we een vrije stage lopen. Toen heb ik gekozen voor geiten. Geiten spraken me altijd al aan, maar nu was ik verkocht. De stages lieten mij inzien dat ik een dier graag laat presteren in een periode dat hij leeft en niet tot zijn waarde wil laten komen op het moment dat hij ondersteboven

aan de haak hangt", vertelt Frank. "Na mijn eerste jaar heb ik alle stages bij een geitenboer gelopen, zowel nationaal als internationaal."

Ondernemersbloed

"Na de MAS ben ik als bedrijfsleider aan de slag gegaan bij mijn stagebedrijf. Deze geitenboer had twee locaties, één locatie met 1400 geiten en één met 2300 geiten." Frank was bedrijfsleider op de boerderij met 1400 geiten, waar hij naast de dagelijkse gang van zaken bij de melkgeiten ook verantwoordelijk was voor de jongveeopfok van het gehele bedrijf. "Op mijn drieëntwintigste begon het ondernemersbloed weer te kruipen. Met een bedrijfsopzet ben ik naar de bank gestapt. Mijn voorstel was 2900 melkgeiten met 5 personeelsleden en dezelfde bedrijfsstrategie als het bedrijf waar ik bedrijfsleider was. De bank was geïnteresseerd. Alleen wilden ze meer zekerheid dan alleen mijn spaarcenten", vertelt Frank. "In het plan had ik kalkoenenstallen op het oog.

Melkgeitenbedrijf 'De Römer'

In 2007 trad Frank Brinkhaus in maatschap met zijn oud-werkgever Gert Billekens. In het Limburgse Heythuysen dragen zij de zorg voor 2600 melkgeiten en 1 hectare grasland. De geiten worden gemolken in een 84 stands fullwood buitenmelker. Vanaf september 2011 gaat Frank samen met zijn vriendin Anita exclusief geitenlamsvlees en geitenvlees verkopen onder de naam Frank's Farm, www.franksfarm.nl. Daarnaast beheert Frank, samen met een collega-geitenhouder, de website www.geitenmest.nl. Een informatieve website over de voordelen van geitenmest in een bemestingsplan. <

Frank Brinkhaus
27 jaar
Melkgeitenhouder
in Heythuysen
Lid van AJK Limburg

onderneming

tot boer

ik bedrijfsleider was, had in totaal 3700 melkgeiten. Na drie jaar bedrijfsleider te zijn geweest, wist ik dat ik een groot bedrijf aankon. Schaalvergroting heeft mijn inziens veel voordelen. Door het personeel heb ik meer vrijheid op ons bedrijf en in mijn sociale leven", aldus Frank. "Schaalvergroting is niet erg als iemand het vanuit zijn krachten doet en niet vanuit een zwakte. Ik als boer word erop aangekeken dat ik een groen gebouw met bomen eromheen op het platteland zet. Maar als ik een gebouw vier keer zo groot in het blauw met grote gele letters langs de snelweg zet, terwijl ik uit Zweden kom, dan mag het wel. Ikea. Die blauwe blokkendozen. Kinderen uit China werken voor een minimumloon, het milieu wordt daar compleet om zeep geholpen om hier iedereen maar te voorzien in hun goedkope behoefte. Dat vinden we allemaal goed en daar rennen we allemaal massaal naar toe op zondag. Maar als je in Nederland met een hoog dierenwelzijn, hoge milieueisen, reductie in het antibioticagebruik, meer dan efficiënt voedsel produceert, dan word je met de nek aangekeken", zegt Frank. "Als nieuw, groot bedrijf kun je juist veel rekening houden met dierenwelzijn. De opinie ziet dat als een mooi praatje, maar het is wel zo. Als je een nieuwe stal gaat bouwen, kun je aan veel meer eisen voldoen dan met een oudere stal."

Dier en doel

"De discussie zoals die er nu is, wordt gebaseerd op emotie en feiten worden genomen zoals het ze uitkomt en niet zoals ze er zijn. Ik zeg niet dat de veehouderij goed is voor het milieu. Maar als wij stoppen met produceren dan gaat het naar andere continenten, dan hebben we geen grip op dierenwelzijn, geen grip op pesticiden, antibioticagebruik, hormonen en arbeidsomstandigheden. Het is nergens op de wereld zo gereguleerd als hier." "Ik ben zeker geen concurrent of marktspeeler. Mijn kostprijs is niet anders dan kleinere boeren. Ik ben ondernemer, de kick is om met een gezonde veestapel en een gezellig team hoge producties te halen met een hoge levensduur. Je kan mij een manager noemen, maar wel een manager met een hart voor de dieren."

Tevreden burger?

"Het boer zijn voldoet aan al mijn verwachtingen. Ik ben blij dat ik deze stap heb genomen. Of ik het zou aanraden? Natuurlijk. Maar het blijft een kwestie van je hart volgen en realistisch blijven. Blijf bewust van de werkdruk en daarmee ook de emotionele en financiële druk die het met zich meebrengt." "De samenwerking tussen mij en Gert gaat goed. Gert wilde graag nog wat om handen hebben. Hij is nu 57 jaar en wil zeker nog niet stoppen met boeren. Het voordeel is dat ik nog jong ben en volop ervaringen opdoe. Gert kent de klappen van de zweep. Voor mij is hij een soort coach in het werkveld." <

"Schaalvergroting is niet erg als iemand het vanuit zijn krachten doet en niet vanuit een zwakte"

Deze kalkoenenstallen stonden te koop en grensden aan de boerderij van Gert Billekens, het koeienbedrijf waar ik van mijn twaalfde tot zeventiende gewerkt heb", vertelt Frank. "Het contact met Gert is altijd gebleven, maar door mijn interesse in het bedrijf naast hem is het contact sterker geworden. Hij was inmiddels uitgekocht voor natuur en industrie en op zoek naar iets nieuws. We besloten om samen mijn plan voor een geitenbedrijf voort te zetten."

Klaar voor de start...

"De bank had mondeling toegezegd, de lammeren waren aangekocht en de melkafzet was rond. In januari 2009 zijn we begonnen met

2000 lammeren. Daar was toen nog niet direct een locatie voor, omdat de kalkoenenstallen inmiddels ook doelwit waren geworden van natuur en industrie. Dus hebben we twee vleeskuikenstallen in de buurt gehuurd. In april 2009 hebben we uiteindelijk onze huidige locatie in Heythuysen gekocht. We hebben een vergunning voor 2900 melkgeiten. Op dit moment hebben we 2600 melkgeiten en volgende opfok om volgend jaar de stallen vol te hebben."

(te) groot bedrijf?

"Ik heb gekozen voor een groot bedrijf omdat ik niet anders gewend ben. Het bedrijf waar